

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ'
Ἄριθμ. φύλλου 690²

Ἀποτομὴ κεφαλῆς τιμίου Προδρόμου
Δευτέρα 29 Αὐγούστου 2016 (1999)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Οἱ παράνομες συμβιώσεις

«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. 6,18)

Ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιον εὐαγγέλιο. Πῶς ἀρχίζει; «*Τῷ καιρῷ ἐκείνω...*». Ἔχει σημασία ἡ ἀρχὴ αὐτῆ. Σημαίνει, ὅτι τὸ εὐαγγέλιο δὲν εἶνε παραμύθι, ἀλλὰ μιὰ πραγματικότης· σημαίνει, ὅτι αὐτὸ ποὺ ἱστορεῖ τὸ εὐαγγέλιο **συνέβη σὲ ὠρισμένο χρόνο**.

Καὶ τὸ γεγονός, τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε σήμερα, συνέβη σὲ κάποιο χρόνο. Σὲ ποιοῦ χρόνο; «*Τῷ καιρῷ ἐκείνω*»· ὅταν αὐτοκράτωρ στὴ Ῥώμῃ ἦταν ὁ Τιβέριος· ὅταν ἀρχιερεῖς στὰ Ἱεροσόλυμα ἦταν ὁ Ἄννας καὶ ὁ Καϊάφας· ὅταν στὴ Γαλιλαία **βασίλευε ὁ Ἡρώδης**.

Ποιὸς Ἡρώδης εἶνε αὐτός; εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ἔσφαξε τὰ νήπια στὴ Βηθλεέμ; Ὁχι. Ὁ Ἡρώδης ποὺ λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο εἶνε ὁ γυιὸς ἐκείνου. Αὐτὸς εἶνε ὁ Ἡρώδης ὁ **Ἀντύπας**.

Αὐτὸς **διοικοῦσε** τὸ βασίλειό του, τὴ Γαλιλαία, **δικτατορικῶς**. Δὲν εἶχε οὔτε δικαστὰς οὔτε δικαστήρια. Αὐτὸς ἔκρινε ποιὸς εἶνε ἔνοχος, αὐτὸς ἔκλεινε στὶς φυλακές. Μόνος του δίκαιζε καὶ κατεδίκαιζε εἰς θάνατον. Ἔκανε ὅ,τι ἤθελε.

Καὶ ποιὸν ἔκλεισε στὴ φυλακὴ, ποιὸν κατεδίκασε **εἰς θάνατον**; Ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ἐπέβαλλε θανατικὴ ποινὴ στοὺς βλασφήμους, στὰ παιδιὰ ποὺ τολμοῦσαν νὰ χτυπήσουν τὴ μάνα ἢ τὸν πατέρα τους, στοὺς πόρνους, στοὺς μοιχοὺς, σ' αὐτοὺς ποὺ χώριζαν τὰ ἀντρόγυνα, στοὺς μάγους καὶ στὶς μάγισσες. Μὲ λίγα λόγια, ἡ ἐσχάτη αὐτῆ τῶν ποινῶν ἦταν γι' αὐτοὺς ποὺ διέπρατταν **μεγάλᾳ ἐγκλήματα**.

Ὁ Ἡρώδης ὁμως κατεδίκασε εἰς θάνατον τὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Τί κακὸ ἔκανε ὁ Ἰωάννης; βλαστήμησε τὸ Θεό; ἐπόρνευσε, ἐμοίχευσε, ἔκανε μαγεῖες; Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἦταν ἀθῶος. Καὶ τότε πῶς **στὸν ἀθῶο** αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ὠρῖσε τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν, τὸν θάνατο;

Ὁ Ἰωάννης ἔκανε κάποιο κακὸ, κάποιο ἔγκλημα. Ποιὸ εἶνε τὸ ἔγκλημά του; Σὲ τέτοια ἐ-

ποχὴ, ἐποχὴ δικτατορίας καὶ ὀλοκληρωτισμοῦ, ποὺ βασιλεύει τὸ ξίφος καὶ ἡ βία, **ἐγκλημα εἶνε νὰ πῆ κανεὶς τὴν ἀλήθεια**. Ὅλα τὰ ἀνέχεται ἔνα τέτοιο καθεστῶς, ἀλλ' ὄχι τὴν ἀλήθεια. Τόλμησες νὰ πῆς τὴν ἀλήθεια; Θὰ ἔχῃς περιπέτεια.

Ὁ Ἰωάννης, ἀγαπητοί μου, ἦταν ὁ μόνος μέσα στὸ βασίλειο τοῦ Ἡρώδη ποὺ **τόλμησε** νὰ πῆ τὴν ἀλήθεια.

Τί εἶχε κάνει ὁ Ἡρώδης; Εἶχε διαπράξει **τρία ἁμαρτήματα**. Πρῶτον ἔδωξε τὴ γυναῖκα του. Δεύτερον πῆρε ἄλλη. Τρίτον αὐτὴ ἢ ἄλλη, ποὺ πῆρε, ἦταν ἡ Ἡρωδιάδα ἡ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, μὲ ἄλλα λόγια ἡ νύφη του. Ἦταν δηλαδὴ διαζευγμένος, ἦταν μοιχός, ἦταν καὶ αἰμομείκτης. Καὶ ὁμως ἔβγαινε μ' αὐτὴν δημοσίως, καὶ τὸν χειροκροτοῦσε ὁλος ὁ κόσμος.

Ἔνας μόνος τὸν ἤλεγξε, **ὁ Ἰωάννης**. Αὐτὸς **δὲν τὸν φοβήθηκε**. Τί εἶχε νὰ χάσῃ; Εἶχε θέσεις, εἶχε χρήματα; Ἡ μόνη περιουσία του ἦταν μιὰ κάππα, κι αὐτὴ ὄχι ἀπὸ μαλλὶ ἀλλ' ἀπὸ τρίχες καμήλου. Κρεβάτι του εἶχε τὴν ἄμμο τῆς ἐρήμου, τροφή του τὶς ἀκρίδες, ποτό του τὸ νερὸ τοῦ Ἰορδάνη, στέγη του τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Ἦταν ἀσκητῆς.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἀσκητῆς ἔρριξε τὸν κεραυνὸ καὶ σείστηκαν τὰ ἀνάκτορα. Λέει στὸν Ἡρώδη: «**Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου**» (Μάρκ. 6,18).

Πῶς τὸ ἄκουσε ὁ Ἡρώδης αὐτό; Ἐξωργίστηκε. Διέταξε νὰ τὸν πιάσουν, νὰ τὸν δέσουν καὶ νὰ τὸν ρίξουν στὰ μπουντρούμια, μέσα **στὶς φυλακὲς** τῆς Μαχαιροῦντος.

Ἔμεινε πολὺ στὴ φυλακὴ ὁ Ἰωάννης; Ὁχι. Γιατὶ καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ σίδερα **δὲν σταμάτησε νὰ διαμαρτύρεται** γιὰ τὴν ἁμαρτία τοῦ Ἡρώδη.

Περισσότερο ὁμως ἐξαγριωμένη ἦταν ἡ **Ἡρωδιάδα**. Προσπαθοῦσε νὰ βρῆ εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ τὸν Ἰωάννη.

Και τὴ βρῆκε. Ποιά ἦταν ἡ εὐκαιρία; **Τὸ γλέντι καὶ ὁ χορός.** Ἔλα τώρα ἐσύ, ποὺ λὲς ὅτι δὲν εἶνε τίποτε τὸ γλέντι, δὲν εἶνε τίποτε ὁ χορός· ἔλα νὰ δῆς, ποῦ ἔπεσε τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ἡρώδης ἐώρταζε τὰ γενέθλιά του. Εἶχε φαγητά, κρασιά, ὀρχήστρες, καὶ γυναῖκες διεφθαρμένες. Στὸ τέλος δὲ τῆς διασκεδάσεως καὶ τοῦ χοροῦ, ἐκεῖ ποὺ ἦταν ζαλισμένος ἀπὸ τὸ οἰνόπνευμα, νὰ καὶ παρουσιάζεται μιὰ χορεύτρια. Ἡ Ἡρωδιάδα τὴν ἔστειλε ἐπίτηδες· ἦταν ἡ κόρη της, **ἡ Σαλώμη**. Χόρεψε ἕνα διεφθαρμένο χορὸ τῆς Ἀνατολῆς, ποὺ ἔκανε τὸν Ἡρώδη νὰ χάσῃ τὸ μυαλό του. Τότε μέσα στὸ μεθύσι καὶ στὴ ζάλη του ὁ Ἡρώδης τῆς εἶπε μὲ ὄρκο: «*Ζήτησέ μου ὅ,τι θέ'ς, καὶ θὰ σοῦ τὸ δώσω ...μέχρι καὶ τὸ μισὸ βασιλείό μου*» (ἐ.ἀ. 6,22-23).

Πολλὰ πράγματα μπορούσε νὰ ζητήσῃ ἡ κόρη αὐτή· μπορούσε νὰ ζητήσῃ μέγαλα καὶ παλάτια, χωράφια, ἀμπελώνες καὶ ἐλαιοστάσια, χρυσὸ καὶ ἄργυρο. Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν ζήτησε. Τί φοβερὸ πρᾶγμα εἶνε ὁ ἄνθρωπος! Πῆγε καὶ συμβουλευτήκε τὴ μάνα της. Κ' ἐκείνη τῆς λέει· Μὴ ζητήσῃς τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο **τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ**.

᾽Ω, τίγρις καὶ χειρότερη ἀπὸ τὴν τίγρι εἶνε ἡ κακιὰ γυναῖκα! Καὶ ἐνῶ στὴν ἔρημο τὸν Ἰωάννη τὸν σεβάστηκαν καὶ τὰ θηρία, στὰ ἀνάκτορα ἡ γυναῖκα αὐτή, **χειρότερη ἀπ' τὸ λιοντάρι καὶ τὴν τίγρι**, τὸν κατέφαγε.

Γυρίζει ἡ διεφθαρμένη κόρη στὸν Ἡρώδη καὶ τοῦ λέει· Θέλω σ' ἕνα πιάτο **νὰ μοῦ δώσῃς ἀμέσως τὸ κεφάλι** Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ (ἐ.ἀ. 6,25).

Τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ ὁ Ἡρώδης; Βέβαια εἶχε δώσει ὄρκο, τῆς τὸ εἶχε τάξει. Τέτοια τάματα ὅμως εἶνε ἀμαρτωλά. Νὰ κάνῃς τάμα ἅγιο, ὄχι τέτοια τάματα σατανικά. Ἔπρεπε νὰ πῆ στὴν κόρη· Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω, γιατί τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου δὲν τὴν ἐξουσιάζω. Ἐν τούτοις ὁ Ἡρώδης ἔστειλε στρατιῶτες στὴ φυλακὴ καὶ **ἀποκεφάλισε τὸν Ἰωάννη**. Καὶ τὸ κεφάλι αὐτό, ποὺ ἄχνιζε ἀκόμη ἀπὸ τὸ αἷμα, τὸ ἔφεραν στὰ ἀνάκτορα, καὶ τὸ ἔδωσαν στὴ Σαλώμη κι αὐτὴ στὴν Ἡρωδιάδα. Τὸ πῆραν καὶ ἠσύχασαν.

Τί εἶπα, ἠσύχασαν; Ἡσύχασε ἡ Σαλώμη καὶ ἡ Ἡρωδιάδα; ᾽Οχι. **Δὲν ἠσυχάζει ὁ ἐγκληματίας**, κι ἂς εἶνε στὰ ἀνάκτορα, κι ἂς κολυμπᾷ μέσα στὸ χρυσάφι. Ἔκανε τὸ ἐγκλημα; σκορπιὸς τὸν κεντᾷ. Ἀμάρτησες, ἐπόρνευσες, ἐμοίχευσες, διέλυσες οἰκογένειες, ἔφαγες τὸ ψωμὶ τῆς χήρας καὶ τοῦ ὀρφανοῦ; Φίδι θὰ ἔχῃς μέσα στὴν καρδιά σου. ᾽Οπου νὰ πᾶς, δὲν θὰ μπορῆς νὰ ἠσυχάσῃς καὶ ν' ἀναπαυθῆς.

Δὲν βρῆκαν ἀνάπαυσι ὁ Ἡρώδης, ἡ Ἡρωδι-

άδα καὶ ἡ Σαλώμη. **Τὸ τέλος τους φρικτό.** Ἐρευνηστε τὰ βιβλία καὶ θὰ δῆτε. Ὁ Ἡρώδης ἔχασε τὸ θρόνο του. Ἡ Ἡρωδιάδα εἶχε οἰκτρὸ θάνατο, καὶ ἡ κόρη της οἰκτρότερο. Περπατώντας μιὰ μέρα ἡ Σαλώμη ἐπάνω σὲ μιὰ παγωμένη λίμνη, σὰν κρύσταλλο, ἔσπασε ὁ πάγος καὶ τῆς ἔκοψε τὸ κεφάλι...

* * *

Τί μᾶς διδάσκει τὸ σημερινὸ γεγονός, ἀδελφοί μου; Πολλὰ μᾶς διδάσκει. **Ἔνα** ὅμως ἂς προσέξουμε ἰδιαίτερως.

Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο μᾶς διδάσκει, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχουν στὴν κοινωνία **παράνομα ζεύγη**. Ὁ Ἡρώδης ἔδωξε τὴ γυναῖκα του καὶ πῆρε τὴν Ἡρωδιάδα. Παράνομη συμβίωσι.

Καὶ τότε μὲν, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἡρώδη, ἕνα παράνομο ζευγάρι ὑπῆρχε, τοῦ βασιλιᾶ. Ἀλλὰ σήμερα, σὰς ἐρωτῶ, πόσα παράνομα ζευγάρια ὑπάρχουν; Κάθε συνοικία σχεδὸν ἔχει καὶ κάποια ἢ κάποιες παράνομες συμβιώσεις. Θεέ μου Θεέ μου, **ποῦ κατήντησε ἡ πατρίδα μας!**

᾽Οπως σὰς εἶπα καὶ ἄλλοτε, στὸν Πόντο, στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ στὴ Μακεδονία μας ἕκατὸ χρόνια περνοῦσαν καὶ **διαζύγιο** δὲν ὑπῆρχε. Μόνο τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη διέλυε τὰ ἀντρόγυνα. Τώρα χρυσὲς δουλειὲς κάνουν οἱ δικηγόροι...

Διαζύγια, διαζύγια...· δὲν χορτάσανε ἀπὸ διαζύγια. Τέλος κατάφεραν νὰ θεσπιθῇ καὶ τὸ **αὐτόματο διαζύγιο**. Πάει πλέον ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια διαλύεται. Καὶ ἔγινε αὐτό, γιατί δὲν ὑπάρχει ἕνας Ἰωάννης Πρόδρομος.

᾽Υπάρχουν 100 δεσποτάδες καὶ 8.000 παπαδες, ὑπάρχουν θεολόγοι, ὑπάρχουν ἱεροκήρυκες. ᾽Ολους νὰ μᾶς στύψῃς, **δὲν κάνουμε τὸ νυχάκι** τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

᾽Ω ἐσεῖς ποῦ μ' ἀκοῦτε, παρακαλέστε τὸ Θεό, νὰ μᾶς στείλῃ **ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, ἱεροκήρυκες, ποὺ νὰ πιστεύουν καὶ νὰ εἶνε ἔτοιμοι νὰ θυσιαστοῦν**. Πιστεύω, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μᾶς λυπηθῇ. Πρέπει νὰ παρουσιαστῇ πάλι στὴν πατρίδα μας κήρυγμα ζωηρό, κήρυγμα ριζοσπαστικό.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐμεῖς σιωπήσουμε καὶ προδώσουμε τὴν πίστι, καὶ οἱ πέτρες ποὺ πατᾶμε θὰ φωνάξουν «*Οὐκ ἔξεστὶ σοι*» (ἐ.ἀ. 6,18), **ὄχι διαζύγιο!**

Δὲν θὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάς Σουηδία. Δὲν θὰ γίνῃ Δανία, οὔτε Σικάγο, οὔτε Μόσχα. **Ἡ Ἑλλάς θὰ μείνῃ Ἑλλάς**. Θὰ μείνῃ Πόντος, Μικρὰ Ἀσία, Μακεδονία. Δὲν θὰ διοικοῦν τὸν τόπο μας μασόνιοι, ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Ἡ Ἑλλάς θὰ κυβερνᾶται ἀπὸ τὸ Χριστό· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**